قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی و گردشگری/

/

ماده ۱ – سازمان‌های میراث فرهنگی کشور و ایرانگردی و جهانگردی از وزارت‌فرهنگ و ارشاد اسلامی منتزع و از ادغام آنها سازمان میراث فرهنگی و گردشگری با کلیه‌اختیارات و وظایفی که سازمان‌های مذکور به موجب قوانین و مقررات مختلف دارابوده‌اند و کلیه امکانات، اموال و نیروی انسانی زیر نظر رئیس جمهور تشکیل می‌گردد.رئیس سازمان با حکم رئیس جمهور منصوب می‌شود./

تبصره ۱ – کلیه وظایف و اختیارات وزیر و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در امورمیراث فرهنگی و ایرانگردی و جهانگردی به رئیس سازمان منتقل می‌شود./

تبصره ۲ – وظایف حاکمیتی سازمان ایرانگردی و جهانگردی به سازمان میراث‌فرهنگی و گردشگری منتقل می‌شود و وظایف اجرایی و امور تصدی آن با همه امکانات،اعتبارات، نیروی انسانی، اموال و دارایی‌ها، تعهدات و اعتبارات در قالب یک شرکت‌دولتی با عنوان شرکت توسعه ایرانگردی و جهانگردی به سازمان میراث فرهنگی وگردشگری وابسته می‌گردد./

/

ماده ۲ – سازمان میراث فرهنگی و گردشگری براساس اساسنامه سازمان میراث‌فرهنگی کشور مصوب ۱۳۶۷.۴.۲۸ و قانون توسعه صنعت ایرانگردی و جهانگردی‌مصوب ۱۳۷۰.۷.۷ اداره می‌شود. تعیین وظایف و اختیارات این سازمان ظرف مدت‌شش ماه پس از تصویب این قانون با رعایت مفاد قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی،اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹.۱.۱۷ با جهت‌گیری واگذاری‌وظایف تصدی به بخش غیردولتی، حذف وظایف غیرضرور، تفکیک وظایف ملی واستانی با پیشنهاد مشترک سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و سازمان مدیریت وبرنامه‌ریزی کشور و تأیید هیأت وزیران به تصویب کمیسیون مشترک رسیدگی‌کننده به این‌قانون خواهد رسید./

تبصره – سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مکلف است به‌منظور هماهنگی درچگونگی امکان بهره‌گیری از میراثهای طبیعی کشور و اجرای تعهدات مطروحه درکنوانسیون حفاظت میراث فرهنگی و طبیعی جهان نسبت به تدوین آئین‌نامه‌ای با پیشنهادمشترک سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و سازمان حفاظت محیط زیست اقدام کند./

آئین‌نامه مذکور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید./

/

ماده ۳ – شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری به ریاست رئیس جمهور یامعاون اول رئیس جمهور و عضویت رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و وزرای‌امور خارجه، مسکن و شهرسازی، راه وترابری، کشور، فرهنگ و ارشاد اسلامی، علوم،تحقیقات و فناوری، امور اقتصادی و دارائی و آموزش و پرورش و رؤسای سازمانهای‌مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران و حفاظت محیط‌زیست و چهار نفر کارشناس خبره با پیشنهاد رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری وحکم رئیس جمهور تشکیل می‌گردد./

تبصره ۱ – رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری دبیر شورای عالی خواهدبود و دبیرخانه شورای عالی در سازمان میراث فرهنگی و گردشگری تشکیل می‌گردد./

تبصره ۲ – کلیه وزارتخانه‌ها، سازمانها، نهادها، شرکتها و مؤسسات دولتی،شهرداریها و کلیه دستگاههایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است درحدود وظایف قانونی خود، موظف به اجرای مصوبات این شورای عالی می‌باشند./

/

ماده ۴ – وظایف و اختیارات شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری به شرح زیراست:/

الف – تصویب سیاستها، خط مشی‌ها و برنامه‌های کلان امور میراث فرهنگی وگردشگری./

ب – جلب حمایت بخشهای دولتی و غیردولتی و بخش تعاونی و خصوصی برای‌تحقق اهداف بخش میراث فرهنگی و گردشگری./

ج – فراهم کردن زمینه سرمایه‌گذاری بخش غیردولتی و افزایش سهم آن در امورمربوط به میراث فرهنگی و گردشگری./

د – کلیه وظایف قانونی که تا قبل از تصویب این قانون برعهده شورای سازمان‌میراث فرهنگی کشور و شورای عالی ایرانگردی و جهانگردی بوده است./

هـ – سایر وظایف و اختیارات تعیین شده برای شورای مذکور در این قانون./

تبصره – با پیشنهاد شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری و پس از تصویب‌هیأت‌وزیران حسب مورد در استانهائی که ضرورت ایجاب کند، شورایی مشابه شورای‌عالی به ریاست استاندار و عضویت مدیران کل وزارتخانه‌ها و سازمانهای مذکور درشورای عالی ایجاد خواهد شد./

/

ماده ۵ – سازمان میراث فرهنگی و گردشگری می‌تواند نگهداری و اداره اماکن ومحوطه‌های تاریخی و موزه‌ها را زیر نظر هیأت‌های امنای منتخب انجام دهد. وظایف واختیارات و چگونگی فعالیت هیأتهای امنا و نحوه حمایت، نظارت و ارزیابی فعالیتهای‌آنها به موجب آئین‌نامه‌ای خواهد بود که به پیشنهاد سازمان میراث فرهنگی و گردشگری‌به‌تصویب هیأت وزیران می‌رسد./

/

ماده ۶ – به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور اجازه داده می‌شود در سال۱۳۸۲، حسب پیشنهاد سازمانهای موضوع این قانون در محدوده اعتبارات مصوب نسبت‌به هرگونه جابجائی، تغییر ردیف، کاهش یا افزایش اعتبارات ردیفهای بودجه‌ای آنهابه‌نحوی که حداکثر تسهیلات لازم را جهت اجرای این قانون فراهم نموده و اختلالی دراداره امور مربوط ایجاد نشود، اقدام نماید./

/

ماده ۷ – سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مکلف است برنامه‌های تبلیغی ملی‌و بین‌المللی برای معرفی میراث فرهنگی ایران و جاذبه‌های جهانگردی آن را ازطریق‌رسانه‌های ارتباط جمعی داخلی و خارجی به مرحله اجرا درآورد. کلیه دستگاههای‌اجرائی مکلف به هماهنگی و همکاری با سازمان مذکور می‌باشند./

/

ماده ۸ – به منظور فراهم کردن زمینه توسعه پایدار میراث فرهنگی و گردشگری،جلب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی با رعایت قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری‌خارجی مصوب ۱۳۸۰.۱۲.۱۹ در ایجاد تأسیسات زیربنائی جهت معرفی بهتر بناها ومحوطه‌های تاریخی، تأسیسات ایرانگردی و جهانگردی و ارائه خدمات مناسب به‌جهانگردان، دولت می‌تواند در مناطق مستعد کشور و قطب‌های گردشگری با تأکید برمناطق کمتر توسعه یافته به متقاضیان بخشهای غیردولتی اجازه تأسیس مناطق نمونه‌گردشگری را بدهد./

/

ماده ۹ – شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری مکلف است متناسب با جایگاه‌هر یک از کشورها در اهداف بازار جهانگردی ایران صدور روادید برای اتباع آنها را به‌ترتیب زیر دسته‌بندی و به وزارت امور خارجه جهت اقدام ابلاغ نماید:/

الف – لغو روادید./

ب – اجازه ورود با پروانه گذر مرزی./

ج – صدور روادید در مبادی ورودی ایران برای مدت معین./

د – صدور روادید در سفارتخانه‌های ایران در خارج از کشور در زمانهای معین‌حداکثر ظرف مدت یک هفته./

وزارت امور خارجه مکلف است برای تحقق اهداف جلب جهانگردان خارجی‌نسبت به صدور روادید برای آنان با رعایت مفاد این ماده اقدام نماید./

سایر وزارتخانه‌ها و دستگاههای مرتبط با صدور روادید موظف به همکاری باوزارت امور خارجه برای تحقق این ماده می‌باشند./

/

ماده ۱۰ – اختیارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی درخصوص معافیت‌های‌مذکور در بند(ل) اصلاحی ماده (۱۳۹) قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۸۰.۱۱.۲۷ درمحدوده میراث فرهنگی وگردشگری به‌سازمان‌میراث‌فرهنگی‌وگردشگری‌واگذارمی‌شود./

/

ماده ۱۱ – دولت مکلف است درصورت وجود تقاضا از سال ۱۳۸۳ برای مدت ده‌سال همه ساله تا ده درصد (۱۰%) از مجوزهای استفاده از منابع مالی خارجی (فاینانس)مذکور در برنامه‌های توسعه یا قوانین بودجه سالانه را به اجرای طرحهای جامع توسعه‌میراث فرهنگی و گردشگری استانی و ملی و ایجاد تأسیسات ایرانگردی و جهانگردی ازجمله مراکز اقامتی و پذیرائی، خدمات حمل و نقل و سایر طرحهای مرتبط، توسطبخشهای غیردولتی اختصاص دهد./

تبصره – اطلاق این ماده شامل مصوبات مجمع تشخیص مصلحت نظام برای‌استفاده از منابع خارجی نخواهد بود./

/

ماده ۱۲ – این قانون از زمان تصویب لازم‌الاجراست و کلیه قوانین و مقررات مغایربا این قانون لغو می‌گردد./

/

قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده و هفت تبصره در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ‌بیست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب ودر تاریخ ۱۳۸۲.۱۱.۱۴ به تأیید شورای نگهبان رسیده است./

/